

FINLANDS SENATS

KAMMAREXPEDITION

LIVSMEDELSAFDELNINGEN

HELSINGFORS

den 24 oktober 1917

Till Livsmedelsnämnderna.

Med anledning av att Senatens beslut av den 18 sistlidne september, varigenom Livsmedels-Importandelslaget i Finland m. b. t. och av detta andelslag befullmäktigade livsmedelsnämnder berättigades att inköpa spannmål med överskridande av maximiprisen, dock icke till högre pris än 1 mark 20 penni per kg råg, den 15 innevarande månad upphört att gälla, har senaten den 13 dennes utfärdat nytt beslut angående handel med, pris för och transport av spannmål, vilket beslut redan tidigare meddelats livsmedelsnämnderna till kännedom. Enligt detta beslut gälla för spannmålshandeln i framtiden bestämda pris vilka den 1 december nedgå med 20 penni pr kg. För inköp av spannmål har enligt sagda beslut ensamrätt tillerkänts ovannämnda Importandelslag. Livsmedelsnämnderna äro berättigade att uppköpa spannmål endast på sina egna orter. Den för konsumtionscentra behöfliga spannmålen anskaffas uteslutande av Importandelslaget, som vid regleringen av inköpen kan anlita de lokala livsmedelsnämndernas medverkan eller köpa varorna direkte genom sina ombud. Försåvitt Importandelslaget upphandlar spannmål direkte från producenterna genom sina ombud böra dessa före inköpsavtalens ingående hos ortens livsmedelsnämnd eller länsman förete av Importandelslaget på dem själva utfärdade fullmakter vilka ej kunna vidare på tredje person transporteras.

För att kunna snarast möjligt frambringa överskottsspannmålen i handeln har Senaten förkortat tiden för de i beslag tagna sädesslagens tröskning till utgången av den 15 november samt föreskrivit att enskilda spannmålsproducenter omedelbart efter avslutad tröskning äga överlåta överskottet till den lokala livsmedelsnämnden eller till Importandelslaget.

Det åligger livsmedelsnämnderna att noggrant övervaka efterlevnaden av de bestämmelser Senaten utfärdat i och för påskyndande av spann-

målens överlåtelse och att för egen del lämna allt bistånd åt Importandelslagets ombud vid insamlingen av spannmål från respektive kommuner. Livsmedelsfrågans läge är för tillfället särdeles allvarsamt. Enligt uppgjorda förberedande beräkningar stå till förfogande för användning till människoföda, även om havren tages i beslag, blott 317 miljoner kg spannmål. Behovet däremot är enligt den fastställda ransoneringen 378 miljoner kg och bristen sålunda 61 miljoner kg. Från utlandet hava vi knappt några som helst förhoppningar om att erhålla spannmål. Med den ryska regeringen har Senaten visserligen ingått överenskommelse om inport till Finland av 64 miljoner kg mjöl, men denna överenskommelse har den ryska regeringen icke uppfyllt. I Amerika har Senaten tillhandlat sig 60 miljoner kg spannmål. Enligt ingångna uppgifter har emellertid Förenta staternas regering kvarhållit de tre fartyg, vilka skulle transportera första kontingenten av detta parti till Finland, samt förbjudit alla vidare uppköp. Av allt att döma äro vi hänvisade till att reda oss blott med egen hjälp. Härvidlag är en sträng reglering nödvändig såvida vi önska undvika hungersnöd. Livsmedelsnämnderna böra därför själva noggrannt efterleva utfärdade föreskrifter samt övervaka att andra underkasta sig desamma. Viktigast är likväl att livsmedelsnämndernas medlemmar städse för allmänheten betona lägets allvar och inskräpa i dess medvetande, att vi blott med gemensamma ansträngningar och genom allas offervillighet kunna värja oss för den hotande nöden. Särskilt är inskräpandet hos jordbrukarna av denna plikt känsla emot andra befolkningsgrupper i denna stund av nöden, emedan spannmålsförråden i städerna snart äro uttömda såvida jordbrukarna icke med det snaraste överlåta spannmål till städerna. I och med hungersnöden förslappas all ordning, vilket är lika fördärvbringande för alla samhällsklasser.

Harald Åkerman.

Eljas Kahra.